

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

březen 2021

Prožívání letošní doby postní

Ipostní doba letos začala a probíhá jinak, než bylo dříve zvykem. V loňském roce, který byl již co do prožívání postu podobný tomu letošnímu, jsem od několika známých slyšela vyprávění, že se vypravili na nějakou z venkovních křížových cest. Obdobně jako jsme dříve společně chodili na křížovou cestu do Chudčic. Osloviili jsme proto skautky z naší farnosti, zda by se s námi nepodělily o nějaké další tipy, kam bychom se mohli vypravit. Mezi tím nám ovšem opět omezili pohyb a zakázali (až na výjimky) opouštět území našeho okresu. Doufejme však, že situace umožní, abychom se po 21. 3. na některou z uvedených křížových cest (nebo na nějakou jinou) vypravit mohli. Jinak si stejně jako v loňském roce můžeme s dětmi křížovou cestu namalovat a nainstalovat ve Wilsonově lese, na zahradě nebo na jiném místě. Případně ve fotogalerii na stránkách farnosti je nafocená křížová cesta z našeho kostela (ve složce k roku 2020), se kterou se dá pomodlit kdekoli.

=gk=

Svatý kopeček u Mikulova

Tato křížová cesta je poněkud jiná než ta, kterou známe například z našeho kostela. Původně vznikla v 17. století spolu s kaplí sv. Šebestiána a Božím hrobem na vrcholu Svatého kopečku a až postupem času byla přetvořena do dnešní podoby. Je nezvyklá především svými zastaveními – nezačíná Ježíšovým odsouzením, ale loučením s matkou a událostmi v Getsemanech. Neméně zajímavá je i zpracováním jednotlivých zastavení, třeba kapličkami vytesanými ve skále. Z Mikulova k ní vede modrá turistická značka.

Neméně zajímavé jsou i blízké zříceniny Děvín a Sirotčí hrádek, kolem kterých prochází Svatojakubská cesta spojená s poutí do Santiaga de Compostela.

Popelec byl letos udělován sypaním popela na hlavu. foto: Vít Horník

Z Ivančic na Krásnou horu

Tato křížová cesta vede z Ivančic od kaple Nejsvětější Trojice až k poutnímu kostelu sv. Jakuba. Za svůj život prošla ledasčím. Kostel sv. Jakuba na jejím vrcholu byl za císaře Josefa odsvěcen a rozebrán, nyníjší kostel je až z pozdější doby. Původní poničená výzdoba (obrazy na plátně) byla nahrazena litinovými obrázky.

Trasa až ke kostelu na vrcholu vede po modré turistické značce a má zhruba 1 km. Pokud byste chtěli ještě trochu protáhnout nohy, vřele doporučujeme blízkou rozhlednu Vladimíra Menšíka u obce Hlína, ze které je krásný výhled do okolí. Stačí dále pokračovat 4 km po modré.

Křepice

Tato cesta je součástí poutního areálu U Svaté v Křepicích. Samotná cesta je sice krátká, ale nenáročná, většinu času bezbariérová a plná zajímavostí. Tvoří ji 14 dřevěných křížů, 15. zastavením je třímetrová socha Vzkříšeného Krista podobná té v Říu. Křížová cesta vede k prameni U Svaté. Podle pověsti vznikl pramen při putování Cyrila a Metoděje krajem. Když unavený Cyril po kázání omdlel, udeřil Metoděj holí o zem a vytryskla voda.

Veronika Mikulíková

Terén křížové cesty v Křepicích je nenáročný – zvládnout by jej měli i senioři nebo rodiny s kočárkem. foto: Vít Horník

Slovo úvodem

Milí farníci,

co vás napadne jako první, když slyšíte slovo desátek? Předpokládám, že modlitba růžence. Ale já mám tentokrát na mysli peněžní desátek, neboli odvádění deseti procentního poplatku, jak jsme se o tom učili v dějepise.

Možná vás překvapí, že o desátku se píše i v Bibli, a dokonce hned v první knize Mojžíšově, kde se praví, že Abrahám dal desátek knězi Melchizedechovi (Gn 14,20).

Proč o desátku mluvím? Doba postní je obdobím, kdy se kromě modlitby a odříkání máme věnovat též almužně, neboli máme se snažit dělit se o své přebytky s těmi, kteří jsou na tom hůře než my. A americký kněz Larry Richards k tomu říká: *Jak máme důsledně pomáhat chudým? Především to znamená, že dáváme desátek ze svých příjmů. Někteří lidé mi na to namítají: „Pane faráři, nemohu si dovolit dávat desátek.“ Na to reaguji slovy: „Poslouchej, ty si nemůžeš dovolit nedávat desátek!“ Kolik procent vašich peněz patří Bohu? Všechny! Sto procent! Bůh říká vám i mně: „Dávám ti schopnosti, myšlenky, všechno. Ale já ti z toho nechám devadesát procent. Tak mi prostě dej jen prvních deset.“ Myslí, že je to skvělá dohoda. Vyberte si tedy nějakou důvěryhodnou organizaci a začněte...*

Zaujalo mě, že i John D. Rockefeller, nejbohatší člověk předminulého století (a dle některých nejbohatší osoba v celé historii) daroval 10 % ze své první výplaty na dobročinnost a v následujících letech pak částku, kterou rozdál, stále navyšoval.

Už si nepamatuji, co mě k tomu vedlo, ale i já jsem se už od brigádnických let snažil minimálně deset procent z toho, co jsem vydělal, věnovat na nějaké dobročinné účely. Vnímám to jednak jako vyjádření vděčnosti Bohu za to, že mi dal možnost a schopnosti něco vydělat (a že to neberu jako samozřejmost), ale také jsem to vnímal jako vyjádření solidarity s těmi, kteří takové štěstí neměli a nemají.

o. Josef Novotný

Stalo se

V únoru se změnil čas středečních bohoslužeb, začala bývát ve středu večer a nově je možnost účastnit se mše svaté s nedělní platností v sobotu v 18 hodin, a kromě mší svatých v 7, 9, a 11 hodin se obnovila mše svatá v 18 hodin večer.

~

I přes omezení se v našem kostele žehnaly svíce hromničky (2. 2.) a také se udělovalo Svatoblažské požehnání (3. 2.).

~

Popelec se letos uděloval individuálně ve formě sypání na hlavu oproti dřívějšího křížku na čelo. Pan farář byl k dispozici každou půlhodinu od 15.00 do 20.00 hodin.

~

V postní době si každý může vylosovat postní aktivitu napsanou na papírovém křížku, po splnění jej zapíchne do Kalvárie a vezme si další křížek.

~

Začaly křížové cesty, konají se každý pátek v 18 hodin.

Zesnuli:

- 5. 2. Danuše Daňková (*1936)
- 13. 2. Zdeněk Kepák (*1930)
- 21. 2. Radomír Daněk (*1932)
- 23. 2. Petr Michalička (*1941)

Zaznělo v kázání

Ježíš vztahuje svou ruku, dotýká se malomocného a uzdravuje ho slovy: „Chci, buď čistý“. (...) Dotekem ukázal, že on nemá odpor k tomu, aby se dotkl nečistého člověka. Touží se dotknout i toho, ke kterému se každý bojí přiblížit, toho, kterému se všichni vyhýbají.

P. Josef Novotný

V křesťanském životě nejde v první řadě o to, abychom byli silní a abychom se vlastními silami napravili, změnili a osvobodili od svých chyb a hříchů. Jde o to, abychom se obrátili k Bohu, postavili se před něj takoví, jací jsme a jak se cítíme, a u něho hledali sílu a pomoc, jím se nechávali proměňovat.

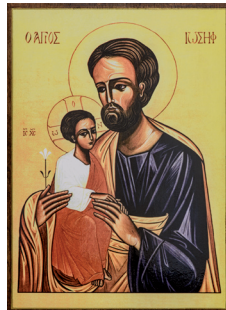
P. Josef Novotný

O. Martin Holík připomenul slovo P. Oty Mádra, který ve věku 94 let odešel právě před deseti lety k Pánu: „Nemusíme dělat víc, než můžeme. Musíme ale docílit svého maxima v čemkoli dobrém. Svého maxima.“

=jo=

Otcovské srdce sv. Josefa

Již nějakou řadu let je v církvi zvykem dedikovat každý rok nějaké posvátné skutečnosti nebo některému světcí. Letos byl vybrán svatý Josef a papež František vydal k této příležitosti list *Patris corde*, jehož titul se odvolává na to, že Josef miloval Ježíše „otcovským srdcem“. Prostoru, který je v Písmu svatém věnováno Josefovi, není mnoho, přesto se týmu papeže Františka povedlo o něm napsat desetistránkový dokument o sedmi kapitolkách. Ta první po úvodních slovech věnovaných jeho významu u věřících Josefa označuje jako milovaného otce. Josef se v ní představuje jako ten, ke kterému směřovala láska Svaté rodiny i církve, a to pro jeho roli služebníka Božího vtělení. Druhá kapitola zdůrazňuje rys vyzdvihovaný papežem Františkem – něhu. Kardinální je zde věta: „Zlý nám ukazuje naši křehkost v negativním světle, zatímco Duch na ni poukazuje s něhou.“ Papežský list zde snáší řadu biblických citátů, které sice přímo nesouvisí se svatým Josefem, ale dá se předpokládat, že jimi Josef žil. Ve třetí kapitole je svatý Josef představen jako vzor poslušnosti. Ilustruje to jeho následování pokynů obdržených ve

snech a oddanost k ochraně Svaté rodiny. Papež zde podtrhuje podobnost mezi oddaností Josefovou, „fiat“ Mariiným a getsemanskou poslušností Kristovou. Čtvrtá kapitola vidí Josefa jako přívětivého otce, otce, který přijímá. Jde o schopnost přijmout vše, co přichází, i když se to jeví jako nejasné, nebo přímo zlé. Vše totiž napomáhá k dobrému těm, kteří milují Boha, jak praví apoštol. V páté kapitole se uvažuje o Josefovi jako o člověku vynalézavě odvážném. Tyto vlastnosti musely být pro Josefa klíčové zvláště v situaci uprchlíka na cestách a v cizí zemi. Nejzá-

sadnější je zde souvěti: „Zdá-li se někdy, že nám Bůh nepomáhá, neznamená to, že nás opustil, ale že důvěřuje nám a tomu, co dokážeme vymyslet, vynalézt, vyřešit.“ Aktuálnost pro dnešek poznamenaný krizemi nejen migračními se nabízí zcela zřejmě. Šestá kapitola poukazuje na Josefov vztah k práci, pro který se stal patronem pracujících a inspirací sociálních encyklik. Sedmá se odkazuje na román Jana Dobraczyňského *Stín otce*. Snad by v roce svatého Josefa bylo na místě si tuto knihu přečíst. A pokud ne, pak aspoň desetistránkový papežský list.

Daniel Blažke

Okénko do minulosti

Sušilova kolej

K vybudování koleje pro katolické studenty dal podnět JUDr. J. Svoboda. Na jeho výzvu spolku Moravan (založen studenty brněnské techniky v r. 1906 s úmyslem zastavit náboženskou lhostejnost) jeho zástupci reagovali ihned. Spolu s přípravným výborem do měsíce vzniklo stavební družstvo Sušil. Díky zákonu o podpoře stavebního ruchu a daru pozemků augustiniány mohl být v roce 1922 papežským vyslancem Micarou posvěcen základní kámen. Díky probíhajícímu orelskému sletu se slavnosti zúčastnilo mnoho významných osobností, např. arcibiskup Stojan, biskup Kmeťko, biskup Klein, opatové Zavoral a Bařina, ministr Šrámek, Dr. Skoupý, kanovník Dr. Kupka, projektant Hlavinka a další. Příímý účastník slavnosti ve vzpomínkách líčí okolí budoucí koleje – jen pole, nahoru kostřbatá cesta, tramvaj a silnice končící pod kopcem. Kolej byla biskupem Kleinem vysvěcena v roce 1923. Umožnila ubytování 160 studentům, kromě toho jim poskytovala i lidskou a duchovní

formaci. Rozvoj přerušil listopad 1939, kdy byla kolej obsazena a četní studenti odvezeni do koncentračního tábora. Zatčeno a uvězněno bylo i mnoho členů Moravana. K obnově bohaté vzdělávací činnosti tohoto spolku došlo v r. 1945. Cykly přednášek s tématy náboženskými, filozofickými, historickými či literárními měly za cíl obhajobu a propagaci křesťanství. Mezi přednášející patřil např. Dominik Pecka, Bohdan Chudoba, Silvestr Brait, Jan Zahradníček, Jan Čep. V roce 1931 vzniklo v rámci spolku akademické pěvecké sdružení téhož názvu. Dirigentem APS Moravan byl od počátku až do roku 1992 zdejší farník prof. Josef Veselka. Pro své kvality mohl soubor působit i v totalitě. V Sušilově koleji měla své sídlo i moravsko-slezská sekce Ústředí katolického studentstva. Cílem činnosti byla náboženská obroda studující mládeže. Napomáhat k tomu měly poutě, duchovní cvičení, prázdninové tábory, pracovní týdny, biblické závody. Organizace na svou činnost po válce znovu navázala. (Srov. Svatý Augustin..., str. 93–95.)

s. Stanislava

Studium teologie ve Věčném městě

Na začátku nového akademického roku 2020 v měsíci září začal svůj další formační rok v kněžském semináři bohoslovec Josef Janoušek, kterého u nás vídáváme, když je na praxi u svého mentora o. Josefa Novotného. Letošní akademický rok však tráví v Římě, kam byl na rok studia vyslán otcem biskupem Vojtěchem. V Římě probíhá studium teologie na Papežské lateránské univerzitě. Po tomto roce se Josef vrátí opět do Olomouce, aby zde dokončil poslední rok studia teologie a dokončil formaci v kněžském semináři.

Žehnání celé koleje po návratu z vánočních prázdnin

foto: archiv J. Janouška

Jak probíhá v této době studium?

Studujeme teologii stejně jako v Olomouci, tzn. akademický rok je rozdělen na dva semestry – zimní a letní, během kterých chodíme na přednášky, a na konci každého semestru je zkouškové období, během kterého děláme ze studovaných předmětů zkoušky nebo zápočty. Velkou změnou oproti předchozím rokům je online účast na přednáškách. Je to tak samozřejmě kvůli pandemii Covid-19. Zpočátku studia se počítalo s tím, že budeme mít jeden týden výuku na fakultě prezenčně a druhý týden online. Tímto způsobem se měla forma výuky pravidelně střídát. Asi po 2 měsících jsme už ale studovali pouze online.

I v Nepomucenu tedy žijete spolu s jinými národnostmi, liší se život ve škole a na koleji v tomto ohledu?

Jak jsem již uvedl, fyzicky do školy nechodíme, takže jsme většinu času pouze v semináři. Kněží, kteří tu s námi bydlí, s námi mají během dne společná hlavní jídla a také se mnozí účastní s námi ranní mše svaté. Více jsme v kontaktu s českými kněžími, kteří tu studují. A samozřejmě, že nejvíce mezi sebou. Je nás tu 10 bohoslovců z různých diecézí z České republiky. Někteří tu jsou na 3 roky, jiní jen na rok. Pokud byste se chtěli o životě v Nepomucenu dozvědět více, doporučuji přečíst si poslední díl kolejišního časopisu Brázda, který je ke stažení na stránkách naší koleje (www.nepomucenum.it). Mimo jiné jsme se v adventním čísle vzájemně představovali.

Jak obecně vypadá denní řád v Nepomucenu?

Ráno začínáme v 5:55 v kapli ranním duchovním programem – rozjímání, mše svatá, breviář. Dopoledne máme

přednášky. Pak se jdeme jako bohoslovci pomodlit růženec. Tento růženec je dobrovolný a je to iniciativa nás – bohoslovců. Modlíme se ho za všechny, kterých se nějak dotýká ta současná situace spojená s pandemií. Následuje polední zpytování svědomí v kapli, modlitba Anděl Páně a oběd. Po něm je čas pro osobní volno. Někteří odpočívají, jiní jdou sportovat nebo si vyřídit něco do města. V době zkouškového jsme se učili celý den. Večer máme pravidelně společnou modlitbu nešpor a večeri. Další body programu se liší den ode dne – společné setkání s otcem spirituálem nebo otcem rektorem, adorace, v době postní je to křížová cesta, 3 dny v týdnu dostáváme od otce spirituála takové podněty k zamyšlení a k rannímu rozjímání na následující den, říkáme tomu punkta. Zvlášť jsou ještě naše týdenní služby – pomoc s umýváním nádobí, chystání na oběd, ministrování, příprava na mši svatou, varhanní služba apod.

Máte něco Vy osobně na starosti?

Já se starám o naši bohosloveckou místnost, v jejímž středu se hrdě tyčí náš kávovar. Kromě doplňování vody a kávy ho také někdy trochu vyčistím. Kromě toho se s mým spolužákem staráme o naši seminární knihovnu, kde doplňujeme nové knižní přírůstky.

I v Itálii jsou platná některá omezení, mají vliv i na poznávání okolí a života v srdci církve?

Ano, mají vliv. Asi bychom více poznávali Řím a o Velikonocích bychom ministrovali při slavnostní mši svaté Svatému otci. Jednou za 3 roky vyjde řada na bohoslovce z Nepomucenu. Za normálních okolností by to připadlo prá-

vě na letošní Velikonoce. Ale i přesto je možné vidět pěkná a zajímavá místa. Na podzim jsem navštívil katakomby, s celým seminářem jsme se podívali do Viterba – města, kde určitou dobu sídlili papežové. Hned na začátku v září jsme měli na slavnost svatého Václava mši svatou přímo v bazilice svatého Petra ve Vatikánu. V Itálii závisí omezení na tom, v jaké zóně je region, kde se člověk nachází. My patříme do Lazia. Zóny jsou 3 – žlutá, oranžová a červená a liší se právě omezením pohybu nebo možností navštěvovat kulturní památky. Předpokládám, že o Velikonocích budou opět opatření přísnější, stejně jako tomu bylo o Vánocích.

Jak často třeba chodíte do Vatikánu a na papežské bohoslužby, pokud Vás oslovují?

Můžeme jít v neděli na modlitbu Anděl Páně s papežem Františkem. Ale to je tak opravdu jednou za čas. Na papežské bohoslužbě jsme ještě nebyli. Ale máme naději, že se nám podaří navštívit vatikánská muzea a snad i vatikánské zahrady. Všechno to závisí na tom, jaká bezpečnostní opatření vydá italská vláda.

Co se Vám za dobu působení v Římě vrylo do srdce/mysli?

Bydlím a žiju zejména v Nepomucenu – v místě, které bylo významným centrem katolického exilu v době komunistického Československa. Velmi mě oslovují životní příběhy mužů, kteří utekli z naší vlasti do ciziny, aby se stali kněžími. Byli to většinou kluci mladší než já. Čím déle jsem v Římě, a tedy také déle od vlastních rodičů a sourozenců, tím více si to uvědomuji. Ta oběť odloučení není nic malého. Ale kněžství pro ty exulanty bylo něco, co jim za stálo. Zvláštní osobností je potom kardinál Beran, který prožil v Nepomucenu poslední roky svého života poté, co byl jmenován kardinálem. Chodil se modlit do malé kaple, kam chodím také. Pokoj měl hned naproti.

Děkuji za rozhovor a jménem farníků Vás ujišťuji o našich modlitbách před blížícím se jáhenským svěcením.

=jo=

Farní diář

19. 3.	Slavnost sv. Josefa
25. 3.	Slavnost Zvěstování Páně
28. 3.	Květná neděle
1. 4.	Zelený čtvrtek
2. 4.	Velký pátek
3. 4.	Bílá sobota
4. 4.	Boží hod velikonoční

Křížové cesty probíhají v pátek od 18.00 hod.

Pro aktuální informace sledujte farní stránky: www.augustinbrno.cz

Sdílejme spolu!

Pokud byste si vyrobili a nainstalovali někde vlastní křížovou cestu nebo se na nějakou křížovou cestu dle aktuální situace s rodinou nebo i s dalšími farníky vypravili, budeme rádi, pokud nám do redakce pošlete fotografii nebo i pár vět s vašimi dojmy (e-mail: zpravodaj@augustinbrno.cz).

Také budeme rádi, pokud se s námi (a naším prostřednictvím i s ostatními farníky) podělíte o vaše tipy na další křížové cesty či jiná zajímavá poutní místa, která ve svém okolí máme a třeba o nich ani nevíme.

Modlitba ke svatému Josefu z Otcova srdce, Patris Corde

Buď pozdraven, ochránce Vykupitele a snoubenče Panny Marie.

Tobě svěřil Bůh svého Syna, v tebe vložila Maria svou důvěru.

S tebou se Kristus stal člověkem.

Ó svatý Josefe, buď otcem i nám

a ved' nás cestou života.

Vypros nám milost, milosrdenství a odvahu

a ochraň nás před každým zlem.

Amen.

Vybavení a výzdoba našeho kostela: Triptych s výjevy ze života sv. Augustina

Zesnutí svatého Augustina

Ústřední výjev triptychu s výjevy ze života sv. Augustina má přímý vztah k tisíc pětistému výročí světcova úmrtí, které je tradicí kladeno do roku 430. V pravém dolním rohu obrazu malíř proto vymaloval kamenný milník s letopočty 430 a 1930, což je rok založení našeho kostela.

Svatý Augustin umíral za velmi pohnutých a bezútešných okolností, kdy musel přihlížet zkáze svého mnohaletého díla. Po letech, kdy pobýval jako učitel rétoriky v Římě a kazatel v Miláně, se po smrti své matky Moniky vrátil do rodné Numidie

ani věk. Potom přišli až k městu Hipponu a oblehli je silným vojskem. V tomto trápení Augustin musel snášet vedle ostatních potíží svého stáří přehořky a smutný život a slzy byly jeho chlebem ve dne v noci, když viděl, jak jedni jsou zabíjeni, jiní vyháněni, jak jsou kostely připravovány o kněze, města ničena i s okolím. Svolal bratry a řekl jim: „Hle, prosil jsem Pána, aby nás buď vyrvál z těchto nebezpečí, nebo aby nám dal trpělivost, nebo aby mě vzal z tohoto života, abych nebyl nucen vidět tolik pohrom.“ A hle, splnilo se mu třetí přání: v třetím měsíci obležení uleh na lože postižen horečkami. Pochopil, že se blíží smrt, dal si napsat sedm kajcných žalmů a dal si je připevnit na stěnu proti svému lůžku, četl si je, leže na lůžku a bez ustání proléval hojné slzy.“

Kovařík opět situoval výjev do prostorné síně se sloupovou loggií v honosném paláci, která je zalita zlatavou září. Vidíme kamenné zábradlí biskupského sídla, na němž je vymalován sochařský detail – kruhový reliéf s vepsaným křížem a čtyřmi symboly evangelistů. Doko-

hozený koberec s pestrými vzory. Jednou rukou mu biskup podpírá hlavu, druhou přidržuje Augustinovu slábnoucí dlaň, svírající – kvůli ochraně před zlými silami – dlouhou hromniční svíci. Kolmo ke světcově lůžku je přistaven dlouhý stůl, který je pokryt bílým ubrusem a slouží jako oltář. Dva jeho spolubratři slouží mešní obět. Na oltáři jsou přichystány dvě hořící svíce a kříž, část chleba a sůl, olejnička a dva džbány. Jeden z bratrů se modlí, druhý, kněz, drží v levé ruce mísu s pokrmem, který žehná či proměňuje. Nad Augustinem a biskupem je v trojúhelníku vymalováno Boží oko, z něž vycházejí paprsky. Tři z nich dopadají na světcův obličej. Zdá se, že Augustin Boží přítomnost vnímá a pokojně odchází do Věčného Světla.

U světcova lůžka se vkleče, vsedě nebo vestoje modlí sedm jeho spolubratří, z nichž někteří jsou oděni do černého hábitu a obuti jen do opánek s koženými řemínky. Dva z nich čtou svitky s liturgickými texty. Protože měl sv. Augustin v oblíbenosti četění žalmů a také v posledních chvílích mu poskytovaly útěchu, jsou na mluvicí pásce v pravém horním rohu slova ze Žalmu 50: „Smiluj se nad mnou Bože.“ U spodního okraje, jako by na podlaze s barevnými dlaždicemi, je rozvinut proužek s citátem ze Žalmu 22 (21): „Žízní duše má po Bohu živém, kdy objevím se před tváří jeho?“ Na mluvicí pásce nad sklánějícím se biskupem je vepsán verš ze Žalmu 116: „Vzácnou jest v očích Božích smrt jeho svatých.“

Jana Osolobě

foto: Vít Horník

a stal se biskupem ve městě Hippo Regius (nyní Annaba v Alžírsku), které patřilo k oblastem s římskou správou. Jako ze současné doby působí zpráva o jeho zesnutí sepsaná ve 13. století arcibiskupem a kronikářem Jacobem de Voragine v souboru čtení o svatých Legenda aurea: „Za jeho dnů (germánští) Vandalové obsadili celou provincii Afriku, všechno pustošili a nešetřili žádné pohlaví, stav

ci, která je zalita zlatavou září. Vidíme kamenné zábradlí biskupského sídla, na němž je vymalován sochařský detail – kruhový reliéf s vepsaným křížem a čtyřmi symboly evangelistů. Doko-